

7. "Kompani Linge" 1. bind Side 40

"Du dyktig misfikkert var han, og frem-
 hans var aldri kjedelige. Alt han sa
 gjorde var preget av en sjelden fighur
 spirit, og det var en stak realistisk
 kenny han ga guttene. Han ville gjerne
 ha dem til å tro at det var en ryffelse
 å se en fiskebåt ligge og vri seg i døds-
 kamp med en kule i magen. Derfor
 rådet han dem til å sikke lavt;
 et skudd i magen ga motstanderen
 føle hele og føle himen å løpe."

Ragnar Ulstein
 Under et radioprogram den 27/12 1981 fortalte en av deltakerne i Reine
 raidet at nordmennene som deltok i raidet hadde fått inntrykk av at
 de skulle være tre måneder på Reine. Da de etter et par dager fikk
 ordre om retur til England ble de så forbitret at det holdt på å
 bryte ut mytteri. De negleske pressefotografer ble også så opprørt
 at de kastet filmene de hadde tatt, på havet.

Den britiske admiral som ledet operasjonen holdt en tale og undskyl-
 tilbaketrekningen med at Japan var kommet med i krigen, og først et
 admiralens tale falt gemyttene noenlunde til ro.

Lofot. Bokq

Lofotet blek også ett reiblij
 eflapilt Leon Reine-
 raidet i 1941

svarte seg innbitt, men ble til sist drevet ut av byen. Under angrepet på det tyske hovedkvarter falt Martin Linge. Han løp fram i spissen for sine menn og ble truffet av en kule da han nådde målet.

Kaptein Linge ble begravd på Måløy kirkegård sammen med endel britiske soldater. Graven ble funnet på forsommeren 1946. Kremasjonen fant sted i Trondheim. Den 14. mai 1946 ble urnen bisatt fra kapellet på Vestre Akers Gråvlund ved Oslo under store militære æresbevisninger.

Kaptein Linges død var et tungt tap for Kompaniet, men hans innsats som soldat og leder ble en inspirasjon for guttene helt til våpenstillstanden.

Mens de to raidene var under forberedelse, ble det trukket opp planer for en rekke sabotasjeaksjoner mot norske vannkraftverk. Endel av karene i Kompaniet var allerede valt ut til disse operasjonene og gjennomgikk spesiell trening. Operasjonene ble imidlertid utsatt, og senere ble de forskjellige gruppene styrket med karer som kom tilbake fra Lofoten og Måløy.

På dette tidspunktet var frykten for represalier ennå meget sterk. Det ble hevdet blant guttene at raidene ikke ville stå i forhold til de forholdsregler mot sivilbefolkningen som tyskerne etter all sannsynlighet ville sette i verk. Hvis det så fulgte en bølge av alvorlige sabotasjeaksjoner, ville det sikkert gi tyskerne et utmerket påskudd til de mest drastiske voldshandlinger.

Spørsmålet om ansvar kom i forgrunnen. Kompaniets stilling i forhold til de norske myndigheter var uklar, og i januar 1942 kom det til en akutt krise. Tolv av guttene som sto klar for hjemreise, ville vite om angrepene var sanksjonert av den norske regjering. Forespørselen ble møtt med negativt svar, og guttene nektet å gjennomføre aksjonen. De tolv ble internert i seks uker, inntil forholdet var klarlagt.

Kort etter ble den norsk-britiske samarbeidskomitéen opprettet. Dens oppgave var å behandle spørsmålet om bruk av norsk personell for spesiell tjeneste i Norge. Dermed ville ingen operasjon bli utført uten at ansvarlige norske myndigheter sto bak. Ved årsskiftet 1942—43 ble Kompaniet underlagt Forsvarets Overkommando IV (FO — 4).

Etter kaptein Linges død ble major Hjelle leder av Kompaniet.

Fra "Kompani Linge I"